

איך סידרו המצרים את עיתונות העולם בהראותם מיתקן רכב צבאי כבית-ספר בו נהרגו 46 ילדים

יותר מכל הוכחה אחרת, מעידים דווקא נסיונות הטישטוש וההסוואה על מצפונם הרע של המצרים. על מנת למנוע כל ספק, לפחות בקרב אורחי ישראל, בהר העולם הזה לפרסם צילומים אלה בגודל בו ניהו לזהות פרטים ולהבחין בנעשה בתמונת.

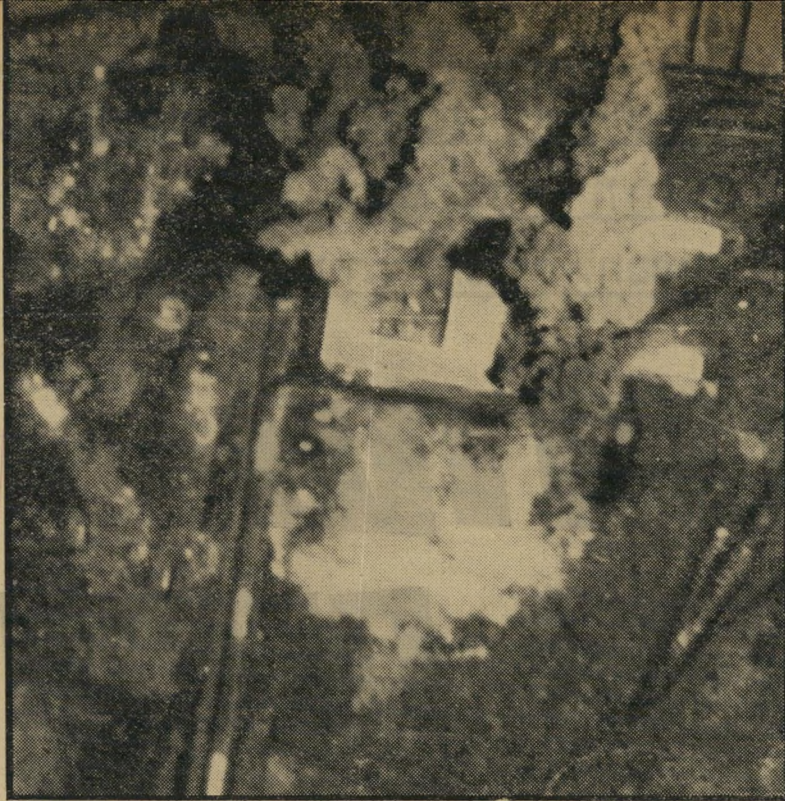
תמונת המיתקן לפני ההפצה (בעמוד מימין) והגדלת הפרטים שבה, מעידים למעלה מכל ספק כי היה זה ריכוז של כלי רכב צבאיים. אפילו מי שאינו יודע לקרוא צילומי-אוויר, יכול להבחין בתמונות אלה בריכוז של משאיות, גיפים וכלי-רכב אחרים בתוך המיבנה המרובע ובחצרו.

אולם אם ניתן להגיד על ריכוז זה שהוא ריכוז רכב אזרחי, אי אפשר לומר את אותם הדברים לגברי ריכוז הרכב בשדה החניה הגדול, מצד ימין למיבנה. שם נמצאים כלי-הרכב בתוך מחפורות מיוחדות, שנחפרו להגנתם, ושם ניתן להבחין כי המדובר הוא ברכב צבאי.

גם העמדות שנחפרו מסביב למיתקן ולשדה מעידות שאין מדובר כאן בתצלולת הגנה מפני הפצה אווירית בלבד. העמדות נחפרו בצורה היקפית להגנה אפילו מפני התקפת קרקע, כשבפניות מוצבות עמדות בצורת V, האופייניות לשיטת ההיערכות המצרית במיתחם הגנתי.

בהגנה שזולמה ביום בו נערך הסיוור (למטה) אין כל זכר לחפירות אלה. ניתן לראות בבירור את הסימן שהשאיר אחריו דחפור וכיסה את כל שורת העמדות. המחר פורות של המכוניות נסתרו. המכוניות עצמן סולקו ובכמה מקומות הוקמו צריי פונים כדי לשוות למקום צורה של היאחזות חקלאית.

הוכחות אלה לא יכלו, כמובן, למנוע את העובדה הטראגית של מות הילדים המצריים, אולם היה בהם כדי לסלק ספיקות לגבי האפשרות של זיהוי המטרה כבית-ספר או מיתקן אזרחי אחר.



בשעת ההפצה

צילום אוויר שצולם בשעת ההפצה על המיתקן בצאלחיה ב-9 לחודש אפריל. בצילום אפשר לראות את הפגיעות הישירות במיבנה המרובע ובאחד המיבנים שמשמאלו, שכנראה היה בית-ספר.

ויום את המפתח לכוז המצרי. הצילום האחר, צולם יום לפני ההפצה, ב-8 באפריל. הצילום השני צולם ב-14 באפריל, ב- אותו יום בו התירו המצרים לעיתונאים זרים ליושבים בקהיר לבקר במקום. בצילומי-אוויר אלה ניתן להבחין בתמונה כללית של האזור יחד עם הפרטים —

דברים שקשה לראותם על הקרקע. ההשוואה בין שני הצילומים לא רק מוכיחה כי אמנם שימש המיבנה שהופצץ מקום ריכוז לכלי-רכב צבאיים, אלא שבחמשת הימים שחלפו מאז ההפצה עשו המצרים נסיונות נואשים וחפוזים על מנת לשנות את צורת המקום ולשוות לו צורה של מיתקן חקלאי.

בועיים ימים אחרי ההפצה אשר ערכו מטוסי חיל-האוויר הישראלי על מיבנה, בקרבת הכפר באחר אל-באקר שבאיוור צאלחיה אשר בדלתה של הנילוס, עדיין הסעירה הפצה זו את העולם. עוד יותר מזה — אפילו בישראל נשמעו קולות של ספקנות ופיקפוק אם לא ניתן היה לזהות מראש את הימצאותו של בית-ספר במקום ולהימנע מאסון של פגיעה במטרה אזרחית בה ניספו, ועל כך אין ויכוח, 46 תלמידי בית-ספר מצריים.

היו אלה המצרים שהשאירו את הפרשה בחושות. המישה ימים אחרי ההפצה ערבו במקום סיוור עיתונאים. למרות שהעיתונאים הזרים דיווחו כי גילו בין ההריסות שרידי מהברות ונעלי ילדים, והשתכנעו כי אומנם היה בית-ספר במקום, נשארה הפרשה מעורפלת. המצרים לא הסתפקו בדרו"חות העיתונאים, תבעו להקים ועדת-חקירה בינלאומית, הזמינו עיתונאים נוספים לבקר במקום כל אימת שירצו.



ני צילומי-אוויר מתוך ארבעת הצילומים שסיפק צה"ל לעתונות, מה-



נוספו 6 צריפונים

הודות כוונתה בענפו

העמדות בשטח החנייה מימין כוסו, כנראה, על-ידי דחפור וכן כוסו כל מחפורות המכוניות. במקום זה נוספו 6 צריפונים אשר נועדו להטות את אופי המקום. סימני גלגלי המכוניות, מעידים על הפינוי החפוז של המכוניות הצבאיות מהמקום על-ידי המצרים.

צילום אוויר זה צולם ב-14 בחודש, ביום בו הסכימו המצרים לעיתונאים זרים צילום במקום. בתמונה נראה ההרס שנגרם לנתן להבחין כיצד סולקו מהמקום כל כלי-הרכב הצבאיים שהיו בו.